

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.210/2017/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Kovács András bíró

A felperes: Felperes neve
(címe)

A felperes képviselője: . Vajda Attila ügyvéd
(cím)

Az alperes: Győr-Moson-Sopron Megyei
Kormányhivatal
(9022 Győr, Türr István utca 1.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

Az alperesi beavatkozó: Alperesi beavatkozó neve
(címe)

A per tárgya: kapcsolattartás szabályozása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:őri Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
17.K.27.246/2016/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.246/2016/15. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperesi beavatkozó 2015. január 28-án kérelmet terjesztett elő gyermekével, kk. ...-vel (a továbbiakban: Gyermeke) való kapcsolattartás megváltoztatása tárgyában. Az elsőfokú hatóság a szülők, azaz az alperesi beavatkozó és a felperes között 2015. november 25. napján egyeztető tárgyalást tartott, amely során a szülők bizonyos kérdésekben egyező véleményt fejtettek ki, így a felperes elfogadta, hogy az alperesi beavatkozó jogosult a Gyermekekkel a folyamatos kapcsolattartás keretében találkozni. A személyes találkozás nélküli kapcsolattartás szabályozását nem kérték, abban pedig nem tudtak egyezségekre jutni, hogy az apa a Gyermekeket külföldre viheti, vagy sem. Az elsőfokú hatóság 2016. január 29. napján kelt GY-02C/GYH/85-10/2016. számú határozatával a Gyermeke és az alperesi beavatkozó között a kapcsolattartást megváltoztatta. A kapcsolattartást részben a felek egyező nyilatkozatainak megfelelően szabályozta, ezen túlmenően megállapította, hogy az alperesi beavatkozó a kapcsolattartás ideje alatt jogosult a Gyermekeket külföldre vinni. A határozat indokolásában rögzítette, hogy az egyezségi tárgyaláson a felek a kérdések nagy részében hasonlóan nyilatkoztak, azt követően azonban utalt arra, hogy az alperesi beavatkozó az egyezséget követően több ponton is változtatott a kérelme tartalmán, ugyanakkor a hatóság a felek nyilatkozatával egyezően igyekezett szabályozni a láthatást. Az elsőfokú hatóság nem tiltotta meg az alperesi beavatkozó azon jogát, hogy a Gyermekeket külföldre vihesse, mivel a felperes nem támasztotta alá, hogy az a Gyermekekre nézve sérelmes lenne. Az elsőfokú hatóság hivatkozott a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997.(IX.10.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Gyer.) 29.§ (5) bekezdésére, 29/A.§ (6) bekezdésére, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (5) bekezdésére.
- [2] A felperes és az alperesi beavatkozó egyaránt fellebbezést terjesztettek elő, amelynek nyomán az alperes 2016. június 24. napján kelt GYC-01/507-10/2016. számú határozatával módosított, 2016. április 29. napján kelt GYC-01/507-9/2016. számú határozatával az elsőfokú döntést részben, az alperesi beavatkozó kérelme szerint megváltoztatta. Az alperesi beavatkozó kérelmét a közte és gyermeke közötti személyes találkozás nélküli (telefonos) kapcsolattartás időtartamát is szabályozta akként, hogy az minden héten szombaton az esti órákban lehetséges. Az alperes a fenti rendelkezést azzal egészítette ki, hogy a telefonos kapcsolattartás a személyes találkozással járó apai kapcsolattartás idejére szünetel. E vonatkozásban utalt arra, hogy a Gyer. 27.§ (3) bekezdése alapján az alperesi beavatkozónak joga van a gyermekével telefon útján kapcsolatot tartani, és a különböző, a felperes által bejelentett programokra tekintettel a szombati napon látta biztosítotttnak a telefonos kapcsolattartást.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását, másodlagosan az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.
- [4] Az alperes fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.
- [5] Az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában előljáróban rögzítette, hogy a bíróság a közigazgatási perben az alperes határozatának jogszerűségét vizsgálja a felperes kereseti kérelmében előadottak tükrében. Hangsúlyozta, hogy a szülők között a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás tekintetében is egyezség született a 2015. november 26-án tartott tárgyaláson. A megegyezésükhöz képest a nyilatkozataik csak később tértek el egymástól. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a Gyer. 29/A.§ (5) bekezdése alapján a Gyámhatóság a kapcsolattartás szabályozása során elsősorban a Gyermekek életkorára, egészségi állapotára, tanulmányi előmenetelére figyelemmel dönt. Így nem köteles minden különórát, vagy akár a vallásgyakorlás idejét figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság utalva a Gyer. 27.§ (6) bekezdésére a külföldre vitel joga tekintetében kifejtette, hogy a külföldi utazás csak a Gyermekek érdekét veszélyeztető körülmény, vagy az érintett szülő felróható magatartása esetén tagadható meg. A telefonos kapcsolattartás körében rögzítette, hogy a hatóság a felperes nyilatkozatát vette figyelembe, és a hétköznapi felmerülő elfoglaltság miatt a szombat este félórás időtartamban szabályozta a kapcsolattartás ezen formáját. Az elsőfokú bíróság megjegyezte, hogy az alperesi beavatkozónak a kapcsolattartással összefüggő kérelmét érdemben nem vizsgálta, tekintettel arra, hogy a beavatkozó keresetét nem terjesztett elő, az alperes pernyertessége érdekében avatkozott be, ezért az alperestől eltérő nyilatkozatok megtételére nincs lehetősége. A bíróság **M.A.**, az anyai nagypapa tanúként való meghallgatásának mellőzését azzal indokolta, hogy a felperes nem indokolta kellően ezt a bizonyítási indítványt. Egy általános nyilatkozat beszerzését pedig nem tartotta szükségesnek arra vonatkozóan, amire a felperes részletesen nyilatkozott. Az elsőfokú bíróság ugyancsak nem tartotta indokoltnak a felperesnek azon kérelmét, amely az alperesi beavatkozó jövedelmére, munkaviszonyára vonatkozó nyilatkozat beszerzésére irányult, tekintettel arra, hogy a bíróság szerint ez az ügy szempontjából relevanciával nem bír.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes a jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati

kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a jogszabályoknak megfelelő új, a kereseti kérelemben foglaltaknak helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróságnak új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:2.§ (1) bekezdését, 4:21.§ (6) bekezdését, 4:173.§-át, a 4:181.§ (2) bekezdését, a Gyer. 27.§ (4) bekezdését, 29/A.§ (4) bekezdését és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdését. Kifejtette, hogy a bíróság a tényállást a valósággal és az iratokkal ellentétesen állapította meg, a tévesen megállapított tényállási elemekből pedig helytelen jogi következtetéseket vont le. Az iratellenesség körében a felperes legsúlyosabbnak azt a bírói tévedést értékelte, miszerint a 2015. november 26-án a közigazgatási eljárás során tartott tárgyaláson a szülők között egyezség született. Hangsúlyozta, hogy egyezség kötéseire nem került sor, a bíróság tehát olyan egyezségekre alapozta a döntését, ami soha nem jött létre, a tárgyalási jegyzőkönyvben csak egy egyezségi tervezet került rögzítésre. A felperes az őszi szünetben esedékes kapcsolattartás vonatkozásában előadta, hogy az őszi szünet változó időpontokban kerül kiadásra, így nem lehet meghatározott napokra rögzíteni annak időpontját, illetőleg az erre az időre engedélyezett kapcsolattartást. Amennyiben az őszi szünet ezektől a napoktól eltérne, úgy a Győrben lakó és iskolába járó Gyermekeket az apa lakóhelyéről, Szombathelyről kellene Győrbe kísérni minden reggel. Ez sérti a Gyer. 29/A.§ (4) bekezdését. A Gyermekek vallásgyakorlása vonatkozásában a felperes előadta, hogy Magyarország Alaptörvényének Preambuluma és VII. cikke szerint a vallásgyakorlás alapvető állampolgári jog, amelytől a Gyermekek nem fosztható meg. A telefonos kapcsolattartás vonatkozásában kifejtette, hogy annak a szombati napra való engedélyezése célszerűtlen, ettől eltérő módon, hétfő és csütörtök közé eső hétköznapi 19 órájában lenne a legcélszerűbb. A telefonos kapcsolattartás akadályozza meg ugyanis, hogy a Gyermekek hétvégén meglátogassa a nagyszüleit, illetőleg az anya telefon biztosítására vonatkozó kötelezésével együtt jár, amely a felperes állandó jelenlétét kívánná meg az adott időszakban. A Gyermekek külföldre vitelével kapcsolatban kifejtette, hogy az apa indokolatlanul kapott külföldre viteli jogot. Ugyanakkor hangsúlyozta a felperes, hogy nem kívánja az apa és a Gyermekek kapcsolattartását akadályozni, de - a jogszabályokkal egyezően - a Gyermekek érdekét kívánja szem előtt tartani. A bizonyítási indítvány vonatkozásában előadta, hogy a bíróság jogellenesen járt el akkor, amikor a bizonyítási indítványait elutasította, holott az sem jelentős időmúlással, sem költséggel nem járt volna.

- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A felperes által a felülvizsgálati kérelemben hangsúlyozott, az egyezség hiányára vonatkozóan előadta, hogy a tárgyaláson felvett jegyzőkönyv szerint a felek egyezően

nyilatkoztak a legtöbb kérdésben, csak a Gyermekek külföldre vitelének kérdésében nem tudtak megegyezni. Ugyanakkor a jegyzőkönyv tartalmát a közigazgatási eljárás során egyetlen egyszer sem vitatták. Az alperes azt a tényt, hogy a bíróság egyezségekre és nem egyezség tervezetre hivatkozott ítéletében, nem tartotta jelentős különbségnek, hiszen már a közigazgatási eljárásban is úgy vették a tárgyaláson elhangzottakat figyelembe a hatóságok, hogy az ott rögzített kérdésekben a felek között nem volt vita. Az őszi kapcsolattartás vonatkozásában álláspontja az volt, hogy a kapcsolattartás rendezése során megállapított folyamatos kapcsolattartás gyakorisága megfelel a Gyer. 28.§ (1) bekezdés a) és b) pontjában megfogalmazott kapcsolattartási célnak. A megállapított kapcsolattartás megfelel továbbá a Gyer. 27.§ (4) bekezdésében foglalt időszakos kapcsolattartás keretében biztosított huzamosabb együttlét feltételeinek. Az őszi szünetben teljesítendő kapcsolattartásra vonatkozó szabályozás során mind az elsőfokú, mind az alperesi hatóság figyelemmel volt a Gyer. 29/A.§ (4) bekezdésére, illetőleg a Gyer. 29/A.§ (1) bekezdésében foglalt azon kötelezettségére, miszerint a kapcsolattartást a hatóság egyezségekre törekszik rendezni. Ezt a bíróság is megfelelően értékelte ítéletében. Az a körülmény, hogy a szabályozott időtartam nyilvánvalóan nem minden évben esik hétvégére, attól még a szabályozás nem jogszabálysértő. A vallásgyakorlási joggal kapcsolatban az alperes kifejtette, hogy a Gyermekek ebben a jogában akkor sincs korlátozva, ha ezt az apa lakhelyén gyakorolja, tekintettel arra, hogy az apa ezzel ellentétes álláspontot nem foglalt el. A telefonos kapcsolattartásra vonatkozóan előadta, hogy annak meghatározása az anya kérésének és a Gyermekek napirendjének megfelelően történt, a felperes által utólag felvetett érv, miszerint a Gyermekek a hétvégét esetleg a nagyszülőknél tölti, nem az apai együttműködés készségének hiányára utal, hanem arra, hogy a felperes nem kívánja betartani a szabályozásban foglaltakat. A Gyermekek külföldre vitelére vonatkozóan a bíróság megvizsgálta az eljárás adatait és semmilyen információt nem talált, amely a Gyermekek érdekével ellentétes lett volna a kapcsolattartás ezen lehetőségét illetően. Az alperes a felperesnek a Ptk. idézett paragrafusaira történt hivatkozásával kapcsolatban utalt arra, hogy az együttműködési kötelezettségét az anya csak formálisan kívánja teljesíteni, a kapcsolattartás lehetőségei alól kibúvókat keres. Valójában minden ellenérv odavezet, hogy az anya egyetlen időpontot sem, és egyetlen kapcsolattartási formát sem talál megfelelőnek a Gyermekek és az apa közötti kapcsolat biztosítására.

- [9] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

- [11] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [12] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel rámutat arra, hogy mind a Ptk. 4:179.§ (1) bekezdésében és 4:181.§ (2) bekezdésében foglaltak, mind a Gyer. 29/A.§ (5) bekezdése is a kapcsolattartás rendezése során a gyermek érdekének elsődlegességét hangsúlyozza. A közigazgatási per tárgya pedig - miként erre az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott - a kifogásolt határozat jogszerűségének felülvizsgálata. Így önmagában az a tény, hogy a kapcsolattartás a hatóság általi szabályozásának módját egyik vagy másik fél nem kívánja elfogadni, a közigazgatási határozat jogszerűségét nem érinti.
- [13] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmével kapcsolatban megállapította, hogy az a keresetben előadott sérelmeken túl további érveket tartalmazott. A felperes csak a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az őszi szünetre engedélyezett kapcsolattartás célszerűtlen, a Gyermekeket indokolatlanul megterhelő voltára, illetőleg arra, hogy a Gyermekek vallásgyakorlását az apa számára biztosított kapcsolattartás megghiúsítja. A Pp. 275.§ (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítást felvenni nem lehet, így az újabb érvek előterjesztésére sincs mód. A felperes maga is azt állította, hogy a vallási nevelést/gyakorlást az apa is támogatja, így nincs akadálya annak, hogy az apai kapcsolattartáskor kerüljön rá sor. A telefonos kapcsolattartás megállapítása pedig a felperes által szolgáltatott, a Gyermekek napirendjére vonatkozó adatok figyelembevételével történt, e körben a hatóságok és a bíróság terhére jogsértés nem róható. A bíróság helytállónan állapította meg, hogy a külföldre viteli jog tekintetében a felperes nem igazolt olyan körülményt, amely a kérelem elutasítását megalapozná és a Gyermekek érdekének veszélyeztetésére utalna, vagy az érintett szülő felróható magatartását alátámasztaná [Gyer. 27.§ (6) bekezdése].
- [14] A felperes tévedett akkor, amikor azt állította, hogy a bíróság a tényállást a valósággal és az iratokkal ellentétesen állapította meg. Az a körülmény, hogy a szülők a közigazgatási eljárásban ténylegesen nem kötöttek egyezséget, azonban - a Gyermekek külföldre vitelének kérdését kivéve - a legtöbb kérdésben egyezően nyilatkoztak, nem teszi iratellenessé azt a bírói megállapítást, hogy több kérdésben egyezségekre jutottak, hiszen egyetértettek. A hatóság ezt az egyetértést, továbbá a Gyermekek érdekét és a jogszabályi előírásokat figyelembe véve döntött az apai kapcsolattartásról, amelynek egyes elemeit a felperes utólag kifogásolta, illetve keresett újabb és újabb érveket a hatósági rendelkezések megkerülése céljából. A Kúria egyetért az alperessel abban, hogy az együttműködési kötelezettségét a felperes csak formálisan kívánja teljesíteni, a kapcsolattartás lehetőségei alól kibúvókat keres. Valójában minden ellenérve azt szolgálja, hogy

egyetlen időpont és egyetlen kapcsolattartási forma sem megfelelő a Gyermekek és az apa közötti kapcsolat biztosítására. Az elsőfokú bíróság megvizsgálta az eljárás adatait, lefolytatását, és nem talált semmilyen információt, amely jogsértésre utalt volna, és a felperes különböző kifogásai tükrében a kapcsolattartás szabályozását jogellenessé tenné. Az elsőfokú bíróság ezen megállapításainak ellenkezőjét a felperes nem tudta alátámasztani. A bíróság az alperesi döntéssel kapcsolatban is megalapozottan állapította meg, hogy az nem ellentétes a Gyermekek érdekeivel, a jogszabályok betartására kerültek.

- [15] A bíróság megindokolta a felperes által előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítását, ezzel szemben a felperes ismét csak állította, hogy azok jogsértő módon kerültek elutasításra. Az ugyanis, hogy a bizonyításra lett volna mód és idő, még nem támasztja alá a kért bizonyítás elrendelésének szükségességét. Összességében a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 206.§ (1) bekezdését, megalapozott döntést hozott az alperesi határozat jogszerűségéről.
- [16] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [17] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [18] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [19] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, az ügyben tárgyalás tartására nem került sor, így - pernyertessége ellenére - felszámítható perköltsége nem keletkezett, ezért erről rendelkezni nem kellett.
- [20] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2018. február 7.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró**